

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 17Csp/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419201260
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4419201260.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou Mgr. Líviou Gombárovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. , so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35831154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, AK so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: T. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, o zaplatenie 2 917,83 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2.409,09 eur s spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 21.01.2019 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie 406,61 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 21.01.2019 do zaplatenia z a s t a v u j e.

III. Súd žalobu v časti o zaplatenie 102,13 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 21.01.2019 do zaplatenia z a m i e t a.

IV. Žalobca m á nárok proti žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 66 %, o ktorom bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

V. Súd v r a c i a žalobcovi súdny poplatok vo výške 17,80 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36631124 do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. podanou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 2 917,83 eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania od 21.1.2019 do zaplatenia a náhradou trov konania. Tvrdil, že ako veriteľ uzatvoril dňa 14.8.2015 so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluvu a o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty a na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.200 eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 40 eur. Ďalej uviedol, že v zmysle dohodnutých podmienok bol dňom splatnosti deň, ktorý bol uvedený vo výpise. Vzhľadom k tomu, že si žalovaný neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie si právny predchodca žalobca vystavil ku dňu 31.12.2018 nový výpis z bankovej knihy, s konečným stavom ku dňu 31.12.2018

vo výške 2.917,83 eur predstavujúci súhrn istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaným.

2. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu dňa 25.3.2019 pod sp. zn. 17Csp/29/2019-25, ktorý sa však napriek šetreniu pobytu žalovaného nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovaného a preto bol uznesením z 15.7.2019 pod sp. zn. 17Csp/29/2019-66 zrušený a tým istým uznesením súd pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcu tak, že novým žalobcom sa stala spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35831154 a to v dôsledku postúpenia pohľadávok z postupcu Všeobecnej úverovej banky a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok k 19.3.2019, čím mal súd preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore.

3. Pred otvorením pojednávania podaním doručeným súdu dňa 29.10.2019 žalobca cestou právneho zástupcu zobral žalobu v časti zaplatenia istiny 406,61 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania bez bližšieho odôvodnenia späť, v dôsledku čoho súd konanie v uvedenej časti v zmysle § 145 odsek 2 CSP zastavil. Po čiastočnom späťvzatie žaloby si žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie 2.511,22 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.511,22 eur od 21.1.2019 do zaplatenia.

4. Súd v zmysle § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý podaním doručeným súdu dňa 29.10.2019 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania a súhlasil, aby súd rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Zároveň súd pojednával aj v neprítomnosti žalovaného, ktorému bola žaloba doručená oznámením v zmysle § 116 ods. 2 CSP dňom 20.09.2019 a predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené v zmysle § 112 CSP a § 106 ods. 1 písm. a) CSP dňom 31.10.2019.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením predložených listinných dôkazov a to Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, Všeobecnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, Výpisom z pôžičkovej karty Quatro, platobným rozkazom, návrhom na zmenu strany sporu, Oznámením o postúpení pohľadávky, Žiadosťou o postúpenie a prevod, uznesením 17Csp/29/2019 z 15.07.2019, čiastočným späťvzatím žaloby, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a predžalobnou upomienkou s príslušnou doručenkou, Obchodnými podmienkami, Cenníkom VÚB a zistil nasledovný skutkový stav veci.

6. Dňa 14.8.2015 žalovaný vyplnil Žiadosť o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere. V zmysle obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Zo strany banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 14.8.2015, o čom svedčí podpis na uvedenej žiadosti. Podľa zmluvy išlo o bezúčelový spotrebiteľský úver revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty s úverovým rámcom 1.200 eur so štandardnou mesačnou splátkou 40 eur a štandardnou úrokovou sadzbou 22,80 %, ktorá bola dohodnutá ako variabilná v zmysle čl. VII zmluvy a obchodných podmienok bola banka oprávnená ju jednostranne meniť. Výška RPMN bola dohodnutá 24,79 % ročne vypočítaná na základe predpokladov na výpočet RPMN v zmysle prílohy č. 2 z.č. 129/2010 Z.z., celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za predpokladanej situácie, keď výška spotrebiteľského úveru je 1.200 eur, boli 166,59 eur, celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť bola 1.366,59 eur, priemerná hodnota RPMN 25,67 %, počet splátok 12, prvá až predposledná vo výške 100 eur a posledná vo výške 266,59 eur, doba trvania zmluvy - neurčitá a termín konečnej splatnosti: deň zániku zmluvy alebo deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. Článok IV. zmluvy upravoval poplatky v zmysle platného cenníka. V zmysle čl. VII. zmluvy cenník bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

7. Z výpisu z Pôžičkovej karty Quatro vyplýva a súd mal preukázané, že ku dňu výpisu t.j. k 19.1.2019 za zúčtovacie obdobie od 1.9.2015 do 31.12.2018 bola povinná splátka na úhradu vo výške 2.917,83 eur pri štandardnej splátke 40 eur, deň splatnosti 20.1.2019, úverový rámec 1.200 eur, štandardná úroková sadzba 22,80% ročne. Súd mal preukázané, že žalovaný prostredníctvom karty čerpal finančné prostriedky, teda výška debetných operácií bola spolu 1.183,30 eur (dňa 30.8.2015, 31.8.2015, 1.9.2015),

výška kreditných operácií bola 40 eur a to dňa 16.10.2015 a výška celkového štandardného úroku ku dňu 31.12.2018 bola podľa výpisu 1.250,18 eur a nie 1.351,74 eur ako uvádzal žalobca. Celkový dlh vrátane štandardných úrokov ku dňu 31.12.2018 predstavoval sumu 2.393,48 eur.

8. Z listu - predžalobná upomienka z 3.2.2016 mal súd preukázané, že žalovaný bol vyzývaný na úhradu nedoplatku na kreditnej karte Quatro vo výške 120 eur do 10.2.2016 s upozornením, že v prípade ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2015 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 5.3.2016 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že vyhlásil predčasnú splatnosť dlžného zostatku v celom rozsahu a vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 1.422,74 eur. O doručovaní uvedených listín svedčia predložené fotokópie doručeníek predložených žalobcom.

9. Podľa § 52 odsek 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2015 do 30.09.2015 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 odsek 1,2,5,6,9 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 54 odsek 1,2,3 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

12. Podľa § 1 odsek 2 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 01.04.2015 do 29.09.2015 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo

obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa § 9 odsek 1 z.č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 odsek 9 z.č. 129/2010 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

15. Podľa § 9 odsek 10 z.č. 129/2010 Z.z. veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

16. Podľa § 517 odsek 1, odsek 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 3 nariadenia vlády Sr č. 87/1995 Zb. účinného od 1.1.2015 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalovaným vznikol právny vzťah zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 14.8.2015 zmluvu vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro, na základe ktorej žalovanému vydal Pôžičkovú kreditnú platobnú kartu Quatro, prostredníctvom ktorej mohol žalovaný čerpať finančné prostriedky do výšky úverového limitu. Predmetnú zmluvu súd preskúmal aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to v znení účinnom ku dňu jej uzatvorenia a dospel k záveru, že tento zákon sa na ňu vzťahuje, pretože právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému dočasne peňažné prostriedky v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaný ich nevyužíval na výkon zamestnania, povolania ani podnikania, preto ide o spotrebiteľský úver a zmluvu o spotrebiteľskom úvere a vzťahujú sa na ňu ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Uvedenú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú s poukazom na § 52 odsek 1 OZ a § 1 odsek 2 z.č. 129/2010 Z.z. účinného od 1.4.2015. Spotrebiteľskou zmluvou je akákoľvek súkromnoprávna zmluva, ktorá sa vyznačuje definičnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 OZ, bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným zákonom a teda ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách je potrebné použiť aj na právne vzťahy, ktoré vznikajú aj na základe iných zákonov z oblasti súkromného práva. Medzi spotrebiteľské zmluvy môžeme zásadne zaradiť len zmluvy, ktoré majú odplatný charakter. V tejto veci bola veriteľom VÚB banka a.s., teda dodávateľ podľa § 52 ods. 3 OZ a dlžník bol spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 OZ, pretože pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Pri týchto úvahách a zároveň pri zistení, že vylúčenie použitia zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 1.4.2015 podľa jeho § 1, a § 9 neprihádza do úvahy, je potrebné konštatovať, že citovaná zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty Quatro musí na svoju platnosť spĺňať predpoklady uvedené v § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 14.8.2015. Pritom súd zistil, že všeobecné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú zachované za

situácie, že žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie poplatkov a sankčného úroku späť, teda v tejto časti súd žalobu následne nepreskúmaval.

19. Z predloženého výpisu z pôžičkovej karty Quatro mal súd preukázané, že žalovaný vykonal debetné transakcie celkom vo výške 1.183,30 eur a kreditné transakcie vo výške 40 eur, zároveň mal súd preukázané, že vyčíslený štandardný úrok 22,80% ročne za obdobie od 1.9.2015 do 31.12.2018 bol vo výške 1.250,18 eur a štandardný úrok z istiny 1.143,30 eur za obdobie od 1.1.2019 do 20.1.2019 bol vo výške 15,61 eur, t.j. žalovaná suma predstavuje 1.183,30 eur - 40 eur + 1250,18 eur + 15,61 eur = 2.409,09 eur, ktorú sumu súd žalobcovi priznal, pretože žalovaný v sporovom konaní nepreukázal úhradu žalovanej sumy.

20. Zároveň súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania podľa § 517 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na nariadenie vlády SR č. 87/95 Zb. účinné od 1.1.2015 zo sumy 2.409,09 eur, nakoľko mal preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou dlhu už po zosplatnení úveru t.j. 5.3.2016 bol žalovaný už preukázateľne v omeškaní s úhradou dlhu. Žalobca si však uplatnil úrok z omeškania až od 21.1.2019, ktorý mu súd priznal.

21. Vo zvyšnej časti t.j. v časti o zaplatenie 102,13 eur s príslušným úrokom z omeškania súd žalobu zamietol, nakoľko v tejto časti súd nemal nárok žalobcu za preukázaný, keď z preloženého výpisu z karty Quatro mal súd preukázaný štandardný úrok vo výške 1.250,18 eur (od 1.9.2015 do 31.12.2018) a nie vo výške 1.351,74 eur tak ako to uvádzal žalobca, ku ktorému súd pripočítal štandardný úrok za obdobie od 1.1.2019 do 20.1.2019 vo výške 15,61 eur.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 odsek 1 C.s.p. s poukazom na § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 66%, pretože k zastaveniu konania došlo zavinením žalobcu keď zobral žalobu v časti o zaplatenie 406,61 eur s príslušným úrokom späť bez odôvodnenia a s poukazom na skutočnosť, že žalobca bol teda úspešný v časti o zaplatenie 2.409,09 eur a žalovaný v časti o (406,61 eur + 102,13 eur) t.j. 508,74 eur, keď pomer úspechu žalobcu voči žalovanému predstavuje 83 % : 17 % a rozdiel pomerných úspechov v prospech žalobcu predstavuje 66%, ktoré mu súd aj priznal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Žalobca zaplatil súdny poplatok zo žaloby vo výške 175 eur. O vrátení kráteného súdneho poplatku kráteného o 1 % , súd rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, pretože žaloba sa v časti o zaplatenie 406,61 eur s prísl. vzala späť pred otvorením pojednávania.

Poučenie:

Proti výroku rozsudku v časti I. až IV. je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Proti výroku rozsudku o vrátení súdneho poplatku odvolanie nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 odsek 1 z.č. 233/1995 Z.z.).